

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie europejskich platform technologicznych (EPT) i przemian w przemyśle (opinia z inicjatywy własnej)

(2012/C 299/03)

Sprawozdawca: **Josef ZBOŘIL**

Współsprawozdawca: **Enrico GIBELLIERI**

Dnia 19 stycznia 2012 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny postanowił, zgodnie z art. 29 ust. 2 regulaminu wewnętrznego, sporządzić opinię z inicjatywy własnej w sprawie:

europejskich platform technologicznych (EPT) i przemian w przemyśle

(opinia z inicjatywy własnej).

Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle (CCMI), której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 11 czerwca 2012 r.

Na 482. sesji plenarnej w dniach 11–12 lipca 2012 r. (posiedzenie z 11 lipca) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, stosunkiem głosów 138 do 2 – 1 osoba wstrzymała się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES zdaje sobie sprawę, że przewidywanie przemian w przemyśle jest trudnym, choć koniecznym przedsięwzięciem perspektywicznym opierającym się na wielu różnych czynnikach, które mogą wpływać na te zmiany. Jednym z głównych motorów zmian są badania i innowacje (B+I), a europejskie platformy technologiczne (EPT) są kluczowymi wskaźnikami.

1.2 EKES zwraca się do Komisji Europejskiej (KE), aby nadal udzielała wsparcia dla działalności istniejących EPT i ulepszała wymianę między nimi oraz z odpowiednimi instytucjami europejskimi.

1.3 EKES odnotowuje, że sektory przemysłu związane z ETP zajmują zasadniczą pozycję w łańcuchu wartości – wiele innowacji zależy od podstawowych procesów (produkcji, przemysłu przetwórczego, leśnictwa, robotyki) oraz materiałów (chemikalia, stal itp.). Dlatego też innowacje w zakresie procesów i materiałów będą same w sobie miały stymulujący wpływ na innowacje europejskie.

1.4 EKES zauważa, że EPT już obecnie próbują odpowiadać na wyzwania społeczne. Obejmują one obszar o znaczącym wpływie na społeczeństwo, pod względem wzrostu i miejsc pracy wnoszących wartość dodaną. EPT odpowiadają na kluczowe kwestie polityczne (biogospodarka, wydajność surowców i zasobów).

1.5 EPT są wyraźnymi i konkretnymi przykładami podejścia oddolnego do europejskiej polityki dotyczącej badań i innowacji, z udziałem przemysłu i innych ważnych podmiotów, na wszystkich etapach innowacji. „Horyzont 2020” wymaga takiego podejścia.

1.6 EKES wzywa do bardziej skutecznego wdrażania procesu uproszczenia ram regulacyjnych KE (w tym udziału w projektach UE), większych wysiłków na rzecz ograniczenia fragmentacji i konkurencji między inicjatywami poszczególnych instytucji,

lepszej koordynacji polityki oraz zwiększenia przyszłej widoczności na szczeblu instytucji, aby poprawić efektywność EPT.

1.6.1 EKES uważa, że EPT są kluczem do wzmocnienia „polityki przemysłowej” UE. Są one intensywnie wspierane przez przemysł, jeden z kluczowych filarów gospodarki UE. EPT opierają się na przemyśle, co zapewnia związek ich inicjatyw z tym sektorem. Wkład EPT nie tylko odpowiada na potrzeby w zakresie technologii i badań, lecz także transferu technologii.

1.6.2 W kontekście istniejących przykładów (ESTEP, PLATEA i inne) należy zapewnić większe zaangażowanie zainteresowanych podmiotów w EPT, krajowe (KPT) i regionalne platformy technologiczne (RPT) w ramach stałej współpracy, aby uwzględnić kwestie społeczne wzmocniające wpływ poszczególnych strategicznych programów badawczych.

1.6.3 Trudności z zaangażowaniem MŚP należy rozwiązać poprzez stałe porównywanie z najbardziej udanymi przykładami, np. na wzór wspólnego przedsięwzięcia na rzecz ogniw paliwowych i wodoru.

1.7 Powiązane platformy krajowe i regionalne odzwierciedlają strukturę EPT na poziomie państw członkowskich. Należy poprawić koordynację i harmonizację unijnych, krajowych i regionalnych programów w dziedzinie badań i innowacji poprzez ściślejszą współpracę z EPT.

1.8 EPT mogą w znacznym stopniu przyczynić się do wdrożenia polityki europejskiej. Określono konkretne priorytety na rzecz wzmocnienia innowacji w sferze publicznej i prywatnej – SPIRE (*Resource and Energy Efficiency in Process Industry*), partnerstwa publiczno-prywatne w bioprzemysle (*Biobased for Growth*), europejskie partnerstwa innowacji w dziedzinie wody, surowców i inteligentnych miast (*European Innovation Partnerships*

on Water, Raw Materials, Smart Cities), wraz z programem SET, oraz EMIRI (Energy Materials Industrial Research Initiative). Ta wzmocniona współpraca międzysektorowa i koordynacja poprzez ETP w ostatecznym rozrachunku przyniesie korzyści społeczeństwu europejskiemu.

1.9 EKES wzywa instytucje UE do podjęcia działań na rzecz poprawy współpracy międzynarodowej w celu przyciągnięcia najnowszej wiedzy światowej, aby UE mogła ją wykorzystać i wprowadzić na rynek.

1.10 Dodatkowy dostęp do inteligentnej specjalizacji – należy wspierać i ułatwiać wykorzystywanie funduszy strukturalnych na szczeblu krajowym i regionalnym na potrzeby KTP.

1.11 Rola EPT w zapewnianiu rozwiązań dla wyzwań społecznych będzie miała jeszcze większe znaczenie, jeżeli chodzi o innowacje w uzupełnieniu do badań. Jest to klucz do utrzymania dobrobytu w Europie.

1.12 EKES wyraża uznanie dla roli EPT jako połączenia popytowych narzędzi innowacyjnych, które uzupełniają działania w dziedzinie badań i innowacji oraz przyspieszają ich przyjmowanie się na rynku. EPT są kluczem do rozpowszechniania wyników badań i innowacji. Komitet wzywa do szerszego wykorzystania działań koordynacyjno-wspierających, aby promować współpracę w ramach łańcucha wartości.

1.13 Proces produkcji i związane z nim działania badawczo-innowacyjne tracą swoją atrakcyjność społeczną w opinii publicznej, a zwłaszcza młodych ludzi. Jest to również skutek przeniesienia działalności produkcyjnej poza Europę, co tworzy błędne koło, prowadząc do dalszej delokalizacji. EKES oczekuje, że EPT będą mogły przyczynić się do podnoszenia świadomości na temat znaczenia różnych przemysłowych procesów produkcji.

1.14 EPT mogą ucieść z powodu pogorszenia się sytuacji przemysłu w UE. Branże przemysłowe UE tracą swoją wiodącą pozycję na świecie, a także wykazują niski poziom podejmowania ryzyka i brak przedsiębiorczości w porównaniu z innymi częściami świata.

1.15 Edukacja skoncentrowana na ludziach, uczenie się i szkolenie należy utrzymać i wzmocnić w ramach struktur EPT jako strategiczne elementy tych platform. Konieczne są zatem stałe i ścisłe powiązania z odpowiednimi komitetami ds. sektorowego dialogu społecznego w UE oraz Radą ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO).

1.16 EPT mogą mieć również znaczący wpływ na kwestie społeczne, szczególnie na dostosowanie systemów edukacji publicznej oraz kształcenia i szkolenia zawodowego (VET) do potrzeb przemysłu europejskiego i sektorów produkcyjnych. Należy dołożyć znacznych starań na rzecz szkolenia i przekwalifikowania, aby przygotować pracowników do korzystania z nowych technologii procesowych oraz produktów stworzonych w wyniku badań i innowacji. Tylko wykwalifikowani pracownicy, mający stabilne zatrudnienie, będą w stanie wykorzystywać nowe technologie o wysokim poziomie zaawansowania.

2. Utworzenie i historia EPT

2.1 W marcu 2003 r. Rada UE wezwała do wzmocnienia europejskiej przestrzeni badawczej poprzez utworzenie EPT, gromadzących technologiczny know-how, przemysł, organy regulacyjne i instytucje finansowe.

2.2 EPT zostały utworzone jako fora prowadzone przez podmioty z branży przemysłowej w celu określenia średnio- i długoterminowych celów w zakresie badań i technologii oraz opracowania harmonogramów działań. Miały one przyczynić się do zwiększenia synergii pomiędzy poszczególnymi podmiotami badawczymi oraz określić priorytety w szeregu dziedzin technologicznych wnoszących wkład we wzrost UE, konkurencyjność i zrównoważony rozwój.

2.3 Komisja Europejska wspierała rozwój EPT w charakterze mediatora. KE występuje dziś w roli obserwatora i jest zaangażowana w dialog strukturalny na temat priorytetów badawczych. KE nie jest właścicielem ani nie zarządza EPT – są one niezależnymi organizacjami. Strona KE CORDIS, biuletyn EPT oraz regularne seminaria liderów EPT ułatwiają przepływ komunikacji.

2.4 Niektóre EPT są luźnymi sieciami, które zbierają się podczas corocznych posiedzeń, lecz niektóre mają struktury prawne i opłaty członkowskie. Wszystkie EPT zebrały zainteresowane podmioty i osiągnęły porozumienie co do wspólnej wizji, a także stworzyły strategiczny program badań. EPT rozwijane są w ramach dialogu między badaczami z sektora przemysłu i sektora publicznego oraz przedstawicielami rządów krajowych; przyczyniają się też do tworzenia porozumień i lepszego dostosowania działań inwestycyjnych.

2.5 EPT wspierają skuteczne partnerstwa publiczno-prywatne, które przyczyniają się znacząco do rozwoju europejskiej przestrzeni badawczej w zakresie wiedzy na rzecz wzrostu. Takie partnerstwa mogą odpowiedzieć na wyzwania technologiczne, które mogą być kluczem do zrównoważonego rozwoju, poprawy jakości usług publicznych i restrukturyzacji tradycyjnych sektorów przemysłowych.

3. EPT a przemiany w przemyśle

3.1 Przemiany w przemyśle⁽¹⁾ to stały proces, na który wpływają różne czynniki, takie jak tendencje rynkowe, zmiany organizacyjne, społeczne i strukturalne oraz innowacje technologiczne w ramach procesów produkcyjnych i produktów.

3.2 Innowacje są także stałym procesem i jednym z głównych czynników wpływających na przemiany w przemyśle poprzez stały transfer nowych odkryć naukowych do rzeczywistego łańcucha produkcji. Ponadto są one głównym motorem konkurencyjności globalnej w sektorze produkcji i usług w UE.

3.3 Jeżeli chodzi o proces innowacji, należy wnikliwie rozważyć kwestię wykorzystywania rzadkich zasobów finansowych w Europie. EPT już obecnie są silnym narzędziem i mogą być konkretnym rozwiązaniem problemu innowacji i wdrażania polityki przemysłowej.

⁽¹⁾ Opinia EKES-u: „Przemiany w przemyśle – sytuacja obecna i perspektywy na przyszłość. Podejście globalne”, Dz.U. C 010, 14.1.2004, s. 105 – 113.

3.4 Charakter i wewnętrzny kontekst przemian w przemyśle jest tworzony przede wszystkim przez innowacje, a EPT są w coraz większym stopniu faktycznymi miejscami fizycznymi, z których pochodzą innowacje. EPT są ukierunkowane na praktyczne zastosowania przemysłowe, które mają wpływ na procesy produkcji, produkty, organizację pracy i warunki w miejscu pracy.

3.5 Instytucje europejskie zalecają zrównoważony udział wszystkich podmiotów w EPT. W szczególności pożądanymi byłoby, aby instytucje UE wszystkimi możliwymi sposobami wspierały MŚP lub badawcze podmioty gospodarcze mające formę przedsiębiorstwa, jak np. spółdzielnie wiedzy, aby pozwolić tym bardzo popularnym firmom w Europie na aktywny udział w platformach. Koszty platform stanowią przeszkodę dla zaangażowania MŚP i uniwersytetów w prace badawcze.

3.6 Zważywszy na skalę i znaczenie EPT w kontekście UE jako organów utworzonych na zasadzie dobrowolnej i otwartych dla wszystkich zainteresowanych stron, konieczne jest uznanie ich roli jako skutecznych narzędzi wdrażania polityki UE.

3.7 Przejście na bardziej zrównoważoną produkcję i usługi w UE oraz realizacja strategii „Europa 2020” będzie w dużym stopniu zależę od rzeczywistych innowacji, jakie wniosą EPT w nadchzącym dziesięcioleciu.

3.8 Rzeczywistym i konkretnym innowacjom oraz przemianom w przemyśle powinny towarzyszyć równoległe formy procesów/produktów innowacyjnych oraz niezbędne umiejętności i organizacja pracy, do ich pełnego wdrożenia w ramach działań produkcyjnych i usługowych.

3.9 Niektóre EPT są zorganizowane tak, by od początku uwzględniać społeczne aspekty procesu innowacji w swoich strategicznych programach badawczych, wprowadzać działania związane z przyszłymi potrzebami w zakresie zasobów ludzkich, często w ścisłej współpracy z odpowiednimi komitetami ds. sektorowego dialogu społecznego UE, z którymi wymieniają też informacje.

3.10 Zważywszy na ich skład i silne powiązania z głównymi sektorami UE, komisja CCMI EKES-u przeanalizowała stan obecny w różnych branżach i przedstawiła zalecenia innym instytucjom UE oraz państwom członkowskim w drodze tego oddolnego, niebiurokratycznego procesu. Celem jest wniesienie wkładu w realizację polityki przemysłowej UE i pożądaną przemianę w przemyśle.

4. Rola EPT w dziedzinie badań i innowacji (B+I)

KE opracowała i wdrożyła szereg inicjatyw mających na celu wzmocnienie EPT i działań branży przemysłowej oraz wprowadziła politykę opartą na technologii.

4.1 Wspólne inicjatywy technologiczne są sposobem realizacji strategicznych programów badawczych dla ograniczonej liczby EPT. W niewielu EPT skala i zakres celów sprawiają, że regularnie stosowane instrumenty dla B+I nie są wystarczające.

Efektywne wdrażanie wymaga raczej odrębnego mechanizmu, który zapewni odpowiednie przywództwo i koordynację, aby osiągnąć cele badawcze. Aby zaspokoić te potrzeby, opracowano pojęcie „wspólnych inicjatyw technologicznych”.

4.2 Były komisarz ds. nauki i badań oraz przedstawiciele wysokiego szczebla z sektora przemysłu spotkali się w marcu 2009 r., aby dokonać przeglądu postępów i omówić priorytety wdrażania nowych instrumentów w dziedzinie badań (partnerstwa publiczno-prywatne). Te priorytety i instrumenty wykorzystano w przypadku inicjatyw „fabryki jutra”, „efektywne energetycznie budynki” oraz „ekologiczne samochody” objęte Europejskim planem naprawy gospodarczej, przyjętym w listopadzie 2008 r.

4.3 Trzy partnerstwa publiczno-prywatne to skuteczne środki wzmacniające wysiłki badawcze w trzech dużych sektorach przemysłowych – motoryzacyjnym, budowlanym i produkcyjnym – które zostały szczególnie dotknięte pogorszeniem koniunktury i w których innowacje mogą znacząco przyczynić się do bardziej ekologicznej i zrównoważonej gospodarki.

4.4 Plan SET zatwierdzony przez UE w 2008 r. jest pierwszym krokiem w kierunku ustanowienia polityki w dziedzinie technologii energetycznych dla UE. Jest to narzędzie wspierające podejmowanie decyzji w zakresie polityki energetycznej, które ma na celu:

- przyspieszenie rozwoju wiedzy, transferu i stosowania technologii;
- utrzymanie roli UE jako lidera przemysłu w zakresie niskoemisyjnych technologii energetycznych;
- wspieranie nauki na rzecz przekształcania technologii energetycznych, aby osiągnąć cele w zakresie energii i klimatu na 2020 r.;
- wspieranie globalnego przejścia na gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.

Wdrażanie planu SET rozpoczęło się od ustanowienia europejskich inicjatyw przemysłowych, które gromadzą przemysł, społeczność badawczą, państwa członkowskie i KE na zasadzie podziału ryzyka w ramach partnerstw publiczno-prywatnych. Od 2008 r. działa równoległe europejskie stowarzyszenie badań nad energią, aby dostosować działania badawczo-rozwojowe poszczególnych organizacji badawczych do priorytetów planu SET oraz stworzyć wspólny program ramowy na szczeblu UE.

4.5 Unijna inicjatywa rynków pionierskich (LMI) ma wspierać działania w sześciu ważnych sektorach, aby zmniejszyć bariery dla wprowadzania na rynek nowych produktów i usług. KE, państwa członkowskie i branża przemysłowa dokonują wspólnych wysiłków na rzecz wykonania planów działania. Instrumenty polityczne dotyczą regulacji, zamówień publicznych, standaryzacji i działań wspierających. Inicjatywa LMO odnosi się do następujących rynków: e-zdrowie, tekstylia ochronne, zrównoważone budownictwo, recykling, produkty biotechnologiczne i odnawialne źródła energii.

5. EPT – wyniki analizy SWOT

5.1 Biorąc pod uwagę samą liczbę istniejących dziś EPT, oczywiste jest, że różniły się poziomem wydajności w przeszłości i będą się różnić w przyszłości. Komitet przeprowadził więc wstępną analizę w celu wskazania głównych ogólnych motorów doskonałości (mocne strony i szanse) oraz, co ważniejsze, głównych przeszkód (słabe strony i zagrożenia).

5.2 Mocne strony

— EPT gromadzą wszystkie zainteresowane podmioty – centra badawcze i uniwersytety, przemysł (wielkie przedsiębiorstwa i MŚP), producentów fabrycznych, organizacje typu non-profit i organizacje komercyjne, stowarzyszenia, władze publiczne i związki zawodowe.

— W ramach platformy jasno określone są „role” i hierarchia w danym sektorze. Podmioty mają wspólną wizję, harmonogram działań i plan realizacji.

— EPT są intensywnie wspierane przez przemysł, jeden z kluczowych filarów gospodarki UE. EPT opierają się na przemyśle, co zapewnia związek ich inicjatyw z tą branżą. Wkład EPT nie tylko odpowiada na potrzeby w zakresie technologii i badań, lecz także transferu technologii.

— EPT mają „odchudzoną” strukturę zarządzania i są elastyczne, mobilizując „siły” i gromadząc wspólnie zasoby.

— Sektory przemysłu związane z ETP zajmują zasadniczą pozycję w łańcuchu wartości – wiele innowacji zależy od podstawowych procesów (np. produkcji, przemysłu przetwórczego, leśnictwa i robotyki) oraz materiałów (chemikalia i stal). Dlatego też innowacje w zakresie procesów i materiałów będą same w sobie miały stymulujący wpływ na innowacje UE.

— EPT już obecnie starają się odpowiedzieć na wyzwania społeczne. Obejmują one obszar o znaczącym wpływie na społeczeństwo, jeżeli chodzi o wzrost i miejsca pracy wnoszące wartość dodaną. EPT odpowiadają na kluczowe kwestie polityczne (biogospodarka, wydajność surowców i zasobów).

— Niektóre EPT mają swoje krajowe i regionalne odpowiedniki, we wszystkich krajach UE.

— Edukacja jest traktowana jako strategiczny element platform.

— W oparciu o istniejące ETP uruchomiono szereg narzędzi realizacji (np. partnerstwa publiczno-prywatne, klastry itp.).

5.3 Słabe strony

— EPT powinny myśleć strategicznie i unikać przekształcania się w wąskie grupy lobbystyczne i utraty spójności działań. EPT mogą ulegać powielaniu lub nadmiernej fragmentacji działalności.

— W niektórych przypadkach duże podmioty dominują działalność EPT.

— Nie jest łatwo uznać i przypisać ETP ostateczne zastosowania i innowacje:

— widoczność EPT jest nadal niska, zarówno w sferze publicznej, jak i prywatnej;

— organizacje pozarządowe nie są zainteresowane zaangażowaniem się;

— odpowiedniki na szczeblu państw członkowskich (platformy krajowe i regionalne) nie cieszą się na ogół sukcesem.

— Konieczne są większe wysiłki na rzecz stworzenia wielosektorowego podejścia zapewniającego dostosowanie interesów poszczególnych podmiotów oraz interakcji między nimi.

— EPT powinny usprawnić komunikację i rozpowszechnianie wyników.

5.4 Szanse

— EPT są kluczem do wzmocnienia „polityki przemysłowej” UE. Powiązane z nimi krajowe i regionalne platformy odzwierciedlają strukturę ETP na szczeblu państw członkowskich, co poprawia koordynację i efektywność. Należy poprawić koordynację i harmonizację europejskich, krajowych i regionalnych programów w dziedzinie badań i innowacji we współpracy z EPT.

— Rola EPT w zapewnianiu rozwiązań dla wyzwań społecznych będzie miała jeszcze większe znaczenie w świetle wzmocnionej strategii w odniesieniu do innowacji w uzupełnieniu do badań.

— Określono konkretne priorytety na rzecz wzmocnienia innowacji w sferze publicznej i prywatnej – SPIRE (*Resource and Energy Efficiency in Process Industry*), partnerstw publiczno-prywatnych w bioprzemysle, europejskich partnerstw innowacji w dziedzinie wody, surowców i inteligentnych miast (*European Innovation Partnerships on Water, Raw Materials, Smart Cities*) (wraz z programem SET i oraz EMIRI).

— ETP wzywają KE do szerszego stosowania działań koordynacyjno-wspierających, aby wzmacniać współpracę w ramach łańcucha wartości i ulepszyć wysiłki na rzecz uproszczenia. Poprawa współpracy międzynarodowej, przyciągającej najlepszą światową wiedzę do wprowadzenia do obrotu i wykorzystania przez UE mogłaby wnieść znaczący wkład w prace EPT.

— EPT powinny łączyć popytowe narzędzia innowacyjne, aby uzupełniać działalność badawczą w celu przyspieszenia wprowadzenia jej wyników na rynek.

— EPT mogą zwiększać świadomość znaczenia różnych procesów produkcji przemysłowej na rzecz utrzymania dobrobytu w Europie.

— W ramach struktury EPT należy utrzymać edukację skoncentrowaną na ludziach, uczenie się i szkolenie.

5.5 Zagrożenia

- EPT zgłaszają brak wystarczających środków do prowadzenia platform.
- EPT mogą ucierpieć z powodu pogorszenia się sytuacji przemysłu w UE. Branże przemysłowe UE tracą swoją wiodącą pozycję na świecie; doświadczają ogólnie niskiego poziomu podejmowania ryzyka w UE i braku uznania dla przedsiębiorczości w porównaniu z innymi częściami świata.
- Bardziej skuteczne wdrażanie uproszczenia ram regulacyjnych KE (w tym udziału w projektach UE), większe wysiłki na rzecz ograniczenia fragmentacji i konkurencji między inicjatywami poszczególnych instytucji, lepsza koordynacja polityki oraz zwiększenie przyszłej widoczności na szczeblu instytucji mogłoby poprawić efektywność EPT.
- Proces produkcji i związane z nim działania badawczo-innowacyjne tracą swoją atrakcyjność społeczną w opinii publicznej, a zwłaszcza wśród młodych ludzi. Jest to również konsekwencją przeniesienia działalności produkcyjnej poza Europę.

6. Współpraca wśród EPT oraz między EPT a Komisją Europejską

EPT aktywnie wdrażają siódmy program ramowy na rzecz badań i innowacji w UE. EPT dostarczają informacji i propozycji dla trwających prac na rzecz ustanowienia „Horyzontu 2020”, aby dostosować je do rzeczywistych potrzeb społeczeństwa europejskiego, a szczególnie do potrzeb sektora produkcji i usług.

6.1 „Horyzont 2020”

6.1.1 „Horyzont 2020” to instrument służący wdrażaniu „Unii innowacji” – inicjatywy przewodniej strategii „Europa 2020”, która ma na celu zapewnienie konkurencyjności Europy na świecie. Dysponuje on budżetem 80 mld EUR na lata 2014–2020 i wpisuje się w wysiłki na rzecz tworzenia wzrostu i nowych miejsc pracy w Europie. „Horyzont 2020” ma następujące zadania:

- wzmocnienie pozycji UE w dziedzinie nauki;
- wzmocnienie przywództwa w zakresie innowacji w przemyśle; w tym znaczące inwestycje w kluczowe technologie, większy dostęp do kapitału i wsparcie dla MŚP;
- pomoc w odpowiadaniu na główne obawy wszystkich Europejczyków w kwestiach takich jak zmiana klimatu, rozwój zrównoważonego transportu i mobilność.

6.1.2 „Horyzont 2020” spróbuje odpowiedzieć na wyzwania społeczne poprzez pomoc w zmniejszeniu luki między badaniami a rynkiem. To podejście rynkowe będzie obejmowało tworzenie partnerstw z sektorem prywatnym i państwami członkowskimi.

6.1.3 „Horyzont 2020” zostanie uzupełniony za pomocą dalszych środków na rzecz prognozowania i rozwoju europejskiej przestrzeni badawczej do 2014 r. Środki te będą miały na celu zmniejszenie barier dla tworzenia rzeczywistego jednolitego rynku wiedzy, badań i innowacji.

6.2 Strategia „Europa 2020”

6.2.1 Strategia „Europa 2020” jest strategią wzrostu UE na nadchodzące dziesięciolecie. UE powinna stać się inteligentną i zrównoważoną gospodarką, sprzyjającą włączeniu społecznemu. Te trzy wzajemnie wspierające się priorytety powinny pomóc UE i państwom członkowskim w zapewnieniu wysokiego poziomu zatrudnienia, produktywności i spójności społecznej.

6.2.2 W wymiarze praktycznym UE ustanowiła pięć ambitnych celów – w zakresie zatrudnienia, innowacji, edukacji, włączenia społecznego oraz klimatu i energii – które mają być osiągnięte do 2020 r. Każde państwo członkowskie przyjęło swoje cele krajowe we wszystkich tych dziedzinach. Podstawą strategii są konkretne działania na szczeblu unijnym i krajowym.

6.3 Przyszła rola EPT

6.3.1 Oczekuje się, że rola EPT ma zostać utrzymana w przyszłości. Ponadto EPT mogą też wspierać wdrażanie instrumentów KE, których część została już przetestowana w ramach siódmego programu ramowego. Oczekuje się, że KE będzie wykorzystywać więcej (nawet jeśli będzie to ograniczona liczba) instrumentów w ramach „Horyzontu 2020”, takich jak partnerstwa publiczno-prywatne oraz wspólne inicjatywy technologiczne.

6.3.2 Przemysł i szeroko pojęte zainteresowane podmioty są silnie zaangażowane, by wspierać wdrażanie wyżej wymienionych narzędzi. Przykładami partnerstw publiczno-prywatnych w bioprzemysle (*Biobased for Growth*) są *Sustainable Process Industries through Resources and Energy Efficiency* (SPIRE), *Energy Materials Industrial Research Initiative* (EMIRI) oraz *Research for Future Infrastructure Networks in Europe* (reFINE).

Bruksela, 11 lipca 2012 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON